

SZOMBATISKOLA
www.subotnaskola.org

*Missziós
üzenetek*

2014
II. negyedév

II. negyedév

1. szombat, 2014. április 5.

Lehet-e rád számítani?

Egyszer egy tábornok és a hadserege, döntő csata előtt állt. A nagy háború kimenetele ennek a csatának az eredményétől függött. Az egyik katonatiszt megkérdezte tőle: „Tábornok úr, melyik hadrezreddel számít harcba vonulni?”

A tábornok elgondolkodott mely katonák állnak a rendelkezésére. Sorban fontolgatta az ezredeket. Az egyikről tudta, hogy nem bízhat meg bennük. „Sosem bizonyítottak a felől, hogy számíthatunk rájuk” mondta. A másodikról a következőket vélte: „Tűzharcban már láttam ezeket az embereket”. „Volt, hogy kitűnően végezték feladatukat, máskor viszont sok mulasztásuk volt. Sajnos nem következetesek. Nem tudhatom hogyan fognak ebben a döntő csatában viaskodni.”

Tovább szemlélve a katonai alakulatokat, végre megpillantott egy ezredet, amelyben kiváló, harcedzett, határozott katonákat vélt felismereni. Ekkor újból megszólalt: „Ezeket az embereket veszem magam mellé. A megadott feladatokat mindig pontosan végrehajtják és megbízhatóak. Biztos vagyok benne, hogy bármely pillanatban számíthatok rájuk, függetlenül attól, hogy milyen ellenséggel állnak szemben, vagy milyen kimenetelű lehet a csata vége. Bármely helyzetben számíthatok rájuk.”

Mi a helyzet velünk? Amikor mennyei Atyánk parancsát kell teljesítenünk számíthat-e ránk? Megbízhat bennünk? Melyik csoporthoz tartozunk? Azokhoz a keresztényekhez talán, akik sosem bizonyították az Atyához való tartozásukat, esetleg ahhoz a csoporthoz sorolhatnak

bennünket, akik olykor hűségesek és megbízhatók máskor viszont nem? Vagy ahhoz a keresztyény csoporthoz tartozunk, akikre az Úr minden helyzetben és minden időben számíthat függetlenül attól, milyen nehézségekkel kell szembenéznünk? Valóban megbízhat bennünk az Úr, és támaszkodhat hűségünkre?

2. szombat, 2014. április 12.

Hirdesd az Igét és magasztald Krisztust

A prédikáció által hirdetett igazság mindig is Isten tervének része volt. Az Ige hirdetése istentiszteletünk központi részét kell, hogy képezze. A hálaadás, a bűnvallomás, a kijelentések, az ének – mindez Isten magasztalásának megfelelő formája, de az egyház, amely meghatározott programokon vagy csak a magasztaló éneken alapul, olyan, mint a homokvár. Az ige hirdetés a lelkipásztori szolgálat alapvető eleme.

Manapság az adventisták az árvaházak, a kórházak és az egyetemi központok alapításáról ismertek. A múltban viszont, a megkülönböztető jellegzetességünk éppen az ige hirdetés volt. Szomorú az a megállapítás, hogy a lelkipásztorok zömét ma már csak másodrangú pszichológusokként tartják számon, akik a szószéket, átvitt értelemben, pszichikai elemzésre használják. Ideje visszatérnünk az igazi, Bibliára alapozott ige hirdetéshez.

Mint adventistáknak, szükségszerű, hogy felismerjük, hogy a maradék egyház vagyunk. Az általunk továbbított üzenet nem általánosan protestáns vagy evangélikus. Isten prófétai üzenetet bízott ránk ebben a különös, utolsó időben. Mondjuk el még ma az Ő egyházának szóló kijelentését. Mi a reménység népe vagyunk. A Jelenések 14,6-7 versének értelmezése egy olyan egyház felé irányít bennünket, amely Szentlélekkel van kitöltve, valamint olyan nemes küldetéstudattal, amely segítségével megoszthatjuk a világgal az evangélium üzenetét. Jézus második eljövetele nagyon is izgalmas esemény. Megfelelő módon kell felkészítenünk mindenkit erre a találkozásra. Mialatt ismertetjük a világgal Krisztus második eljövetelét, bizonyágtételünkkel segítünk és tanítunk másokat a győzedelmes életmód elsajátítására.

Egy olyan prédikáció, amelyben még csak meg sem említjük Jézust, természetes, hogy nem tudja kiváltani a Krisztus iránti feltétlen szere-

tetet az emberekben. Habár a prédikációban gyakorlati útmutatásokkal szolgálunk, mégsem nevezhetjük igehirdetésnek azt, amelyben nem volt szó Jézus szépségéről. Nélküle csupán etikaórát tartottunk.

A gyülekezet előtt mindig Jézusról kell beszélnünk, s ennek fontosságáról Ellen White a következőket mondta: „A megfeszített Krisztus, a feltámadt Krisztus, a felemeltetett Krisztus, az eljövendő Krisztus, ez lágyítsa meg a prédikátor szívét és töltse be a gondolatait, hogy elmondhassa ezt az embereknek, akik szeretik, és szívesen fogadják az igazságot. Ekkor majd a prédikátor eltűnik, és Krisztus jelenik meg előttük. Magasztald fel Krisztust, te, népeknek tanítója, magasztald fel őt az igehirdetésben, énekben, imában!”

Mindenekfelett, a prédikációnak mindig a Krisztus iránti szeretetre kell ihletnie. Ha ezt nem tudtátok megvalósítani, a beszédek hiábavaló volt. Végeztek el egy próbát: mérlegeljétek jó szándékotokat és állapításokat meg belőle, valóban tiszta szívből igyekeztetek a krisztusi szeretet átruházni az emberekre? Kérdezzétek meg a hívőket, milyen hatással volt rájuk a prédikációtok? Ha a válasz nem a Krisztus iránti lelkes szeretet fellángolása, akkor eredménytelen volt. „Mert mit mondjak? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok” (Filippi 1,18).

3. szombat, 2014. április 19.

A lelki vezető erénye

A szolgálat igazi ereje a lelkiességből fakad, amely az Úrral való személyes kapcsolatunk eredménye.

A gyülekezet vezetése a lelkiességre való felhívás. A mély lelkiesség az előfeltétele annak, hogy valaki jó gyülekezeti vezető legyen. Erre inkább úgy kell tekinteni, mint nagy kiváltságra, és nem úgy, mint nyomasztó felelősségre. Az első helyen kell, hogy legyen az Istennel való meghitt kapcsolat. Az Istennel való szoros kapcsolat révén fejlesszék a lelkiességet, még mielőtt hatni kívántok a hallgatóságra. A Biblia azt tanítja, hogy Isten olyanokat választ ki, akik önként adják át Neki magukat – akik az Ő „szíve szerint valók”, akik képesek vezetni másokat (Jeremiás 3,15). A lelki vezetők számára feltétlenül szükséges, hogy ki tudják egészíteni tudásukat az erkölcsi és a lelki képesítések által. Attól függetlenül, hogy

a lelki fejlődésünk elsőbbséget élvez, a kimerítő szolgálati munka áldozatokat követel. Könnyű feladat a nélkül továbbítani az igazságot, hogy bármit tennénk annak hitelességéért. Brent Fielson mondta: „Vezetői képességeket, s ezzel együtt a karriereteket is növelhetitek, amennyiben megértitek ezt az egyetlen, nagyon fontos dolgot, amit sok vezető elmulaszt megérteni: a kiváló vezetés a lelki dimenziókat is magába foglalja” (Brent Fielson: The Arenas Of Success).

A lelki vezető ott vigyáz Isten nyájára, ahol azt az Úr szeretné. Ez kezdeményező lelkületet kíván, meg isteni módszerek alkalmazását, és az Ő vezetésére való támaszkodást igényli. A lelki vezetés célja, hogy az emberek megismerjék Istent, és magasztalják Őt minden cselekedetük által. A lelki vezető feladata nem csak az irányítás, hanem a lelki átalakítás is. Rákényszeríthetitek az embereket, hogy azt tegyék, amit elvártok tőlük, de ha szívük mélyén nem történt meg az igazi átalakulás, nem vezettétek őket lelkileg. Nem vezettétek el őket oda, ahol Isten szeretné, hogy legyenek.

A lelki vezető az imádság embere. Az imával eltöltött idő különösen fontos része a hiteles mindennapi életünknek. A fohász több az egyszerű szokásnál. Ha csak olyankor imádkozunk, amikor a hívőkhöz megyünk látogatóba, vagy szombatnapon, vagy étkezés előtt, abban az esetben életvitelünk kudarcot vallott. Ily módon sosem leszünk betöltve Szentlélekkel. Tudatosan kell elfogadnunk és megvallanunk az Istentől való függőségünket. Nélküle semmit sem cselekedhetünk.

Vannak olyan hívők, akik testi, érzelmi vagy lelki betegek. Isten ilyenkor olyan terhet tesz a vállunkra, amelyben elvárja, hogy imádkozzunk testvéreinkért, még ha nem is tudjuk igazán, hogy mi nyomasztja. Pál apostol a következőket mondta a korinthusi egyháznak: „Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok” van (1Kor 4,15). A mai világban is érvényes ez a kijelentés. Sokan szónokolnak Krisztusról, de nagyon kevés az, aki úgy szereti a saját nyáját, ahogyan azt egy pásztornak szeretnie kell.

A lelki vezető „az élő istenfélelem” megszemélyesítője. Hogy el tudjuk végezni a szent, örökérvényű, fontos feladatot, amelyet Isten bízott ránk, az „élő istenfélelem” megszemélyesítőivé kell válnunk, különben Isten nem fogad el bennünket. Nem önmagunkat és a saját képességeinket kell kiemelni, hanem Jézus Krisztus összehasonlíthatatlan kegyelmének és

szeretetének felmagasztalásával egyre érdemtelenebbé kell válnunk. Ekkor haladhatunk Istennel karöltve.

A lelki vezetőnek szeretet által kell irányítania. Az ellenszenvnek és az erőszaknak nincs helye gyülekezet vezetésében. A gyülekezeti vezetők ne legyenek gőgös tevékenykedők, és ne uralják a gyülekezetet. Ne legyenek szemtelen és önkényes uralkodók. De azért mégis vezessenek.

4. szombat, 2014. április 26.

A lelki vezetés gyakorlati alkalmazása

A vezetésben való lelkiesség a nézeteltérések alkalmával is megfigyelhető. Sajnos az egyházon belül sem ismeretlen fogalom az összetűzés. Előfordul, hogy a közösség vitába száll a vallási elmélet, a szolgálat stílusa vagy szolgálók személyisége körül, amikor is a prédikátorok és a gyülekezeti vének úgy tudják kifejezni a lelkiességüket, hogy a megbékélést és a békét szorgalmazzák, és nyilvánosan semmilyen negatív kritikát nem szólnak.

A lelki vezetőknek megbízhatóknak kell lenniük. Az embereknek szükségük van meghitt beszélgetésekre, amikor elpanaszolhatják gondjait-bajaikat. Ezt félelem nélkül teszik, ha megbíznak a lelki vezetőikben és nem aggódnak a felől, hogy nyilvánosságra kerülnek a problémáik. Becsületesség és megbízhatóság nélkül, nem lehet jó szolgálatot végezni.

A lelki vezetés az integritás kifejezése. Az egyházvezetők feladata az irányítás. Jó tanácsaik elfogadásának érdekében életmódjuk szeplőtelen kell, hogy legyen. Ez nem azt jelenti, hogy az egyházvezetők tökéletes személyek, hanem azt, hogy igyekeznek őszintén, képmutatás nélkül gyakorolni azt, amit tanítanak.

A lelki vezetők kegyelmesek mások iránt, nem ítélik meg. Amikor az emberek vétkeznek, vigaszra és segítségre van szükségük, nem elítélésre. Ilyen esetben a lelki vezetőnek meg kell találnia a probléma indokát és segítenie kell annak megoldásában.

A lelki vezetés jellemes személyt igényel. Mindenféle vezetésnél fontos a jellemesség, de főleg a lelki vezetésnél van rá szükség. Ha megcsorbul a hírnév, elvesz a bizalom. Viselkedésünk formája a világ felé továbbított üzenetünk képmása. Amikor a lelki minősítésről beszél, Pál

apostol valójában a jellemre gondol. Ha jó vezetőkkel szeretnétek válni, sziklaszilárd jellemmel kell rendelkeznetek.

5. szombat, 2014., május 3.

A lelki vezetők rátermettsége

A lelki vezetők a gyakorlatban is alkalmazzák mindazt, amit prédikálnak. Ezer alkalom kínálkozik arra, hogy gyakoroljuk a jó vezetést. Sohasem késő elkezdni és fejleszteni ezt az ügyességet.

Légy optimista. A lelki vezetők optimisták, mert hiszik, hogy Isten vezet a dolgokat. Ezért a kellemetlen körülmények közepette sem bátorítalanodnak el. Ha a lelki vezető érzékeli, hogy nincs összhang a gyülekezetében, minden alkalmat megragad, hogy egységet teremtsen.

Légy tapintatos. Pál apostol a Kol 4,5-6 versében a következőket írja: „Bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irányában, a jó alkalmatosságot áron is megváltván. A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mi módon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek”. Salamon király pedig a Példabeszédekben ezt mondja: „Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige!” (25,11). Jegyezzétek meg, hogy a jó vezető munkájának célja a szív megváltoztatása.

A tapintatos vezető különbséget tud tenni a Te lábad túl nagy erre a cipőre és az Ez a cipő túl kicsi a te lábadra kijelentések között. A tapintatos vezető szelídséggel van felvértezve és ily módon az emberek bizalmát élvezzi.

Légy kiképző. Az ügyes lelki vezető egyben jó kiképző is. Minden szervezet működésének alapja a továbbképzés, így van ez Isten egyházában is. Sok prédikátor rengeteg időt szentel a prédikációra való felkészülésre és ezért kevés ideje marad a gyülekezet tagjainak tanítására. Ellen White is azt tanácsolja, hogy a lelki pásztorok elsődleges feladata az embereket felvilágosítása, tanítása legyen és ne a prédikálás. Továbbá még ezt is írja: „A legnagyobb segítség, amelyet nyújthatunk a gyülekezet tagjainak az, ha megtanítjuk őket Isten munkáját végezni, és hogy Istenre támaszkodjanak, ne a prédikátorokra” (Review and Herald, 1902). Ha nincs megfelelő oktatás a gyülekezeten belül, akkor az így fog kinézni:

- Csökken az evangéliumi munkások száma
- Alábbhagy az igyekezet és csökken az eredményesség
- A hívők közömbössé válnak
- Nincs elég osztály
- Megcsappan az önkéntesek száma

Nem szabad szem elől téveszteni, hogy a gyülekezeti választások nem szakképesítést jelentenek. Mindenkinek egyaránt szüksége van az oktatásra. Ezért több ilyen jellegű programra, vagy kiképzés megszervezésére kell törekedni. Egy gyülekezeti vezetéssel foglalkozó tanulmány kimutatta, hogy tíz jól képzett és megszentelt, önkéntes munkás felér egy teljes munkaidővel dolgozó prédikátorral.

Vagyis, száz jól kiképzett önkéntes hívő munkájának eredménye megfelel tíz lelkipásztor közös szolgálatának. Sajnos, nem fektetünk elegendő hangsúlyt a lelki vezetők kiképzésére. Ezért hallhatjuk olykor: „Ha meghalna ez a gyülekezeti vén, nem lenne, aki helyébe lépne”; vagy „Ha ez a család elköltözne másik helységbe, bezárhatnánk a gyülekezet ajtaját”. A kiképzés hiánya a mi szomorú valóságunk, amelyen változtatnunk kell.

Legyen jövőképed. Jobb jövőről álmodni – ez a válasz az álmatlanságra. Nem elégedhetünk meg a jelenlegi helyzettel. Nem engedhetjük meg magunknak, de a gyülekezetnek sem, hogy stagnáljon. Bármilyen lesújtó is a pillanatnyi helyzetkép, törekednünk kell, hogy javítsunk rajta. A 2Kir 6,15-17-ben Elizeusról és szolgájáról olvashatunk, amikor Dótán városában körülvette őket az asszír hadsereg. Míg szolgája elkeseredett, Elizeus imádkozott: „... Óh, Uram! Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és íme, a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül”, akik az ő oldalukon álltak. Ekként a lelki vezetők szintén megláthatják, hogy az isteni erő eltüntethet minden jövőbeli akadályt. Ők is felismerhetik, hogy az Úr szuverén hatalma legyőzheti a látszólag erőteljes ellenállásokat.

Jóel próféta második könyvének 28. versében olvashatjuk, hogy még a „vének is álmodnak”. Milyen szomorú, amikor az idősebb hívők azt hiszik, hogy övék csak az, hogy karba tett kézzel figyeljék a kreatív fiatalokat. Elszomorító, hogy ahelyett, hogy egyre kreatívabbá válnának, az idősebbek egyre elnyűttebbek. Minden új gyülekezet, új szolgálat, új intézmény, minden igyekezet egy jövőkép és a megfelelően kihasznált pillanat eredménye.

Szeresd az embereket. A lelki vezetők szeretik az embereket. Szavukkal és hozzáállásukkal örömeiket fejezik ki, hogy szolgálhatnak másoknak. Hogyan tanulhatunk meg szeretni? A saját családotoktól kezdjétek el. Pál apostol az Efézus 5,5-ben a következőket írta: „Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket”. Milyen egyszerű utasítás és mégis sokszor elfeledjük. Fenn állhat a veszély, hogy a szolgálatért feláldozza valaki a családját. De mi haszna, ha a gyülekezet tagjainak száma növekedik ugyan, a házasságunk pedig tönkremegy. Nekünk olyan lelki vezetőkre van szükségünk, akik ki tudják fejezni szeretetüket. Írjatok szerelmes levelet feleségeiteknek. Lepjétek meg egy csokor virággal. Egy napot csak vele töltsétek. Ne kritizáljátok: ehelyett bókkal kedveskedjétek neki és ezt a szemébe nézve közölgjétek. Hagyjátok az asztalon a papírokat, kapcsoljátok ki a tévékészüléket és segítsetek neki a mosogatásnál. Rendezetek ünnepséget a számára. Szeressétek! Ellenkező esetben a lelki vezetőként elért sikerek jelentéktelenné válik, mivel otthon eredménytelenek vagytok. Az, hogy szeretetitek a feleségeket, segít abban, hogy még jobban szeressétek a gyülekezeteteket.

6. szombat, 2014. május 10.

Aszály

„Él az Úr, az Izráel Istene, aki előtt állok, hogy ez esztendőkbem sem harmat, sem eső nem leszen; hanem csak az én beszédem szerint.” (1Kir 17,1)

Egyszer, az Amerikai Egyesült Államokban, a szárazság nagyméretű vízhiányt okozott egy olyan farmernél, aki a környék legjobb vízkútjával rendelkezett. A vízrendszer karbantartásával megbízott mester megállapította, hogy a vízpumpa jó, és a vízcsővekkel sincs baj. Így azt ajánlotta a földes gazdának, hogy próbálkozzanak a közelben egy másik, mélyebb kútat fúrni.

Ezek a munkálatok rengeteg anyagi befektetést igényeltek és a farmernek nem volt meg a rávalója. Igaz keresztény lévén, családjával együtt, imában Istenhez fordult és a legjobb megoldásért könyörgött. Egy reggel az egész családdal a kút köré álltak, és imádkoztak. A fohász befejeztével a farmer a kút csapjához nyúlt. A családtagok, sőt még a házőrző kutya is, csendben, nagy figyelemmel követték az eseményeket. A csapból

azonban nem folyt víz, csak az üres csövekben lévő légáramlás tompa hangja hallatszott. Mindenki csalódott volt.

Aznap délután meglátogatta őket egy közeli ismerősük, aki hallott a farmer gondjairól. Felajánlotta a segítségét, hogy ő is átvizsgálja a vízcsöveket. Együtt mentek le a pincébe és kis idő után a barát megszólalt: „Én hallom a víz csobogását. Bizonyára rosszul nyílik valamelyik szelep”.

„Lehetetlen”, mondta a farmer. „Mindent többször is átvizsgáltunk”.

„De bizony hallom a csobogást”, nem tágított állításától a barát. „Gyere közelebb, figyelj és te is hallani fogod.”

A farmer valóban odament és kis idő múltán már ő is hallotta a víz halk moraját. A két barát együtt nézte át a vízrendszer csöveit és hamarosan meg is találták a hibát. Az egyik szelep valóban rosszul nyílt és nem a vízcsövekbe folyt a víz, hanem a szennyvíz-levezetőbe. Ahogy kijavították a hibát, a víz újból átirányult a csőrendszerbe. Most már a csapból is folyt.

A bevezető szöveg arról beszél, hogy a régi Izrael vízhiánnyal küszködött. Az emberek elfordultak az igaz Istentől és Baálhoz, egy pogány istenhez imádkoztak. Életadónak és minden áldás forrásának tartották. Az Úr ekkor elküldte Illés prófétát azzal az üzenettel, hogy mindaddig szárazság lesz az országban, míg a nép vissza nem tér Istenhez. Az esőfelhőkben volt elegendő víz, de mivel az emberek elfordították a „szelepet”, így szárazságot, aszályt vontak magukra.

Napjainkban is szárazság uralkodik a világunkban. De nem szabad elfeledni, hogy Isten áldásainak tartalékai nem fogyatkoztak meg, és nem apadtak ki. Ha ismét érezni akarod az életedben, ellenőrizd le állásfoglalásod „szelepeit” és fordítsd a helyes irányba, hogy az áldás feléd áradjon.

7. szombat, 2014. május 17.

Az ima az elégedetlenség ellenszere

Sok olyan ember szívéből, gondolatából és tanulmányozásából hiányzik az ima, aki azt vallja magáról, hogy az Úrnak szolgál. Úgy vélik, hogy az ima jelentéktelen, vagy nem feltétlenül szükséges a szolgálatukban, illetve egyszerűen nincs rá idejük különböző elfoglaltságuk miatt. Az imát kell azonban az első helyre tennünk. Ez a leghatékonyabb ellenszer az elégedetlenség ellen.

Steve Lobster, „Az Én házam az imádság házának neveztetik” című könyvében teológiai tanulmánya utáni tapasztalatairól ír. Nagyon szerette tanulmányozni és hirdetni az Igét. Miután elkezdett dolgozni, észrevette, hogy az emberek egészen mást várnak el tőle: terveket, különböző programokat és kellő eredményeket. Nem csupán a gyülekezet tagjai, hanem felettesei is ezt szorgalmazták. Hogy népszerűsítse az egyházat, különböző módszerek után kezdett kutatni. Szorgalmasan hirdette és tanította az Evangéliumot. Szolgálata tehát a nagy igyekezeten, sok munkán és az eredményen alapult. Felettesei gyors eredményt vártak és egyben észrevette, hogy más lelkészek is ugyanilyen munkamódszerrel szolgálnak. Idővel ez életstílusává vált.

Szívében azonban nyugtalanság lakozott. Belefáradt a sok programban és közben rájött: elégedetlenségének oka, hogy mind messzebbre kerül Istentől. Megfigyelte: imaélete gazdagodik, amikor az ima az őt – mindig aktívan kereső – Istennel való szeretet-kapcsolat részévé válik. Lobster tapasztalata csak egy a sok közül.

Ellen White a következőket mondta: „Egy munka sem lehet fontosabb, mint az Úrral való közösség. Semmi sem fontosabb a munkában, mint e közösség gyakorlati eredménye. Életünknek az Istentől kapott lelki békességet és megnyugvást kell tükröznie. Szívbeli békénk az arcunkra is kiül. Szavunknak pedig meggyőző hatalma lesz. Az Istennel való közösség a jellembeli és a gyakorlati erkölcsi fejlődésünkre is kihatással lesz. Az emberek ekkor felismerik, mint az első tanítványoknál is, hogy Jézussal járunk. Ez még a prédikációnál is erőteljesebbé teszi a szolgálatunkat. Az áldásos és hatékony szolgálat érdekében ápolnunk kell az Úrral való kapcsolatot. Az Írás hatékony tanulmányozásának érdekében, nem lehet mellőzni az Istennel való szoros közösség értékét, mert éppen ebben van az erő forrása. Ennél egyetlen gyülekezeti szolgálat se lehet fontosabb.” (EGW, 6T)

Az imádkozó hívó a fohászon keresztül követi az igaz utat, és nem a kiképzéseken hallott utasítások alapján. Az imádság tart meg bennünket. A szolgálat a vezetők lelki állapotán alapul. A szolgálat eredményességét a lelki vezetőnek a Jézus iránti hűsége meg a belőle merített erő határozza meg. A Krisztus iránti odaadásuk és mindaz, ami ebből ered, határozza meg a szolgálatuk hatékonyságát. Hogy az istentisztelet áldott és eredményes legyen, szükségük van az Úrral való meghitt közösségre. Nem munkálkodhatunk Tőle függetlenül, csakis az Úr Jézus Krisztusra

támaszkodva. A kereszténység nem egyéni sport és nem lehetünk csupán megfigyelők. Ez csapatmunka, amelyben egy Testet alkotunk, egy Erővel, egy Királyság érdekében.

8. Szombat, 2014. május 24.

Az ima és a hatékony szolgálat

Ima nélkül nem létezhet hatékony szolgálat. Isten nem hagyja jóvá a munkát, ha imában nem kérjük a vezetését. Hogyan kaphatjuk meg áldását, ha életünkötől távol tartjuk? Ha az Urat nem vonjuk be az életünkbe, akkor hogyan tudunk Neki szolgálni?

Az emberek iránti viszonyunk tükörképe az Istennel való közösségünknek. Ez mindenkire vonatkozik, vallási vezetőre, hithű keresztényre vagy egyszerű tagra. Ha nem kielégítő az Istennel való közösségünk, akkor embertársainkkal is veszélyeztetett lesz a viszonyunk. Amikor az Istennel való kapcsolatunk a szívből jövő imáinkon alapul, akkor az embertársainkkal való viszonyunk is gyümölcsöző lesz. Ez a tény minden keresztényre egyaránt vonatkozik, de elengedhetetlen fontosságú a vezetőkre nézve, a lelkipászoroknál pedig kimondottan szükségszerű.

Hogyan váljunk olyan személylé, aki imával él, és nem csak egyszerűen imádkozik? Íme, néhány javaslat: Kérjed az Urat, hogy vizsgálja meg szívedet és mutasson rá a valós helyzetre. Kérd Istentől, hogy vezessen el egy értelemszerűbb imaélethez. Légy őszinte önmagadhoz is. Életedben nem vált-e az ima csupán egy céleszközzé? Vagy mégis az imára támaszkodva hozod meg a döntéseidet? Mélyítsd el kapcsolatodat az Úrral!

Fejleszd ki azt a képességedet, hogy megkülönböztesd és meghalld az Úr hangját. Évszázadokon keresztül szólt Isten az Ő népéhez. Hallgasd az Urat, amint szól hozzád az Igéből és a benned lakozó Lélek által. Tanuld meg felismerni a hangját. Kérd meg a gyülekezetben azokat a testvéreket, akik közbenjáró imával is élnek, hogy fohászkozzanak az Úrhoz érted. Kellemesen meglepődhetsz, mennyire örülnek majd az emberek, hogy te is olyan személy akarsz lenni, akiért ők imádkozhatnak. Isten felszólítja népét, hogy tapasztalja meg az ima erejét és előnyeit.

9. szombat, 2014. május 31.

Az imaélet fontossága

A vallási élet alapja az ima. Ennek meg kell látszódnia a mindennapjainkban és a szolgálatunkban. Ha mellőznénk az ima jelentőségét, az nagyban gyengítené bennünk a jóra való ösztönzést, és letérnénk az igaz útról.

Az Istennel való kommunikáció alapvető formája az ima. Az ima arra ösztönöz bennünket, hogy Istenre támaszkodjunk. Az a személy, akik teljes énjével hűséges Istenhez, a következőket mondja: Én senki vagyok viszont Isten a legfenségesebb. Az ima ereje teremti meg a hitet. Azt állítani, hogy a hit létezhet ima nélkül, olyan, mintha azt mondanánk, hogy létezhet ebéd ennivaló nélkül, lakodalom menyasszony nélkül vagy vihar, eső nélkül. Az igaz, éltető ima vezet a bűnvallomás, a meggyőződés és a helyes döntések irányába. Az ima támogat bennünket a Jézus Krisztusban való megalapozódásban meg a győzedelmes keresztényi életünkben. Mert nekünk győzedelmes életre kell törekednünk. Ezért engedd át magad Isten vezetésének, és igyekezz az Ő szándékát megvalósítani.

Ima nélkül az Isten szolgája olyan, mint a hajó vitorla nélkül; és az isteni útírányt sem ismeri. Ebben az esetben a győzelem és a bizalom helyett a csalódottság és bizonytalanság kerekedik felül. Az imádkozó szolga pontosan tudja az útírányt, amelyen Isten vezet, és ezért eredményes.

Az imaéletünk legnagyobb ellensége a belőlünk oly gyakran hiányzó önfegyelem. Könnyen beleesünk a mindennapi túlsúlyolt kötelezettségek csapdájába. Mondhatnánk, hogy szinte naponta harcolnunk kell az idő helyes kihasználásáért. Ne feledjük, buzgó ima nélkül lelki szegényekké és gyengékké válunk. Fegyelmezzük magunkat és ne engedjük meg, hogy bárki és bármi meggátoljon bennünket az Istenhez való őszinte fohászkodásunkban.

Amikor elérjük a célt, hogy az ima elsődleges helyet foglal el életünkben, akkor észlelhetjük, hogy az Úrnak és az embertársainknak való szolgálatunk pályája felfelé ívelő. Amikor megfeledkezünk az imádságról, vagy háttérbe szorítjuk, akkor stressz alatt élünk, és közel sem vagyunk hatékonyak. Az ima lelki erőforrás. Felszabadítja bennünk Isten erejét, és ez általunk másokra is kiárad.

Példák az imatervre

1. Ápoljátok az éltető imát

Legyen elsődleges feladatotok az ima. Szervezzétek át a kötelezettségeiteket és találjatok rá elegendő időt. Legyen felelősségérzetetek mások iránt. Minden tegyetek meg az ima érdekében és örömmel, hálaadással, őszintén imádkozzatok. Ugyanakkor legyen időtök más keresztény gyakorlatokra is, mint amilyen a böjtölés és az Istenről való elmélkedés. Lesznek majd „aszályos” időszakok, de életetekben a szeretet és az igyekezet mindig legyen jelen. A Jézus Krisztussal való kommunikációnk alapuljon a mi Urunknak való teljes átadásunkon, hiszen Ő elsőként adta magát érettünk. Ez a legfőbb ok, amiért néki szolgálunk. Mivel azt állítjuk, hogy Ő a mi Urunk, ezért úgy kell élnünk, munkálkodnunk és cselekednünk, ahogy azt elvárja tőlünk.

2. Találj magadnak imatársat

A személy, akivel a hívő imádkozik, legyen olyan, akiben teljesen megbízik. Isten felszólította a gyülekezet egyes tagjait, hogy legyenek imatársak. Ők rendszeresen kellene, hogy találkozzanak, mint egy imacsoport. Ha nem tudják egyeztetni az időpontot, telefonon keresztül is megoldhatják a közös imádkozást.

A hatékony személyes imaéletnek a következőket kell magába foglalnia:

- Legyen rendszeres időpont és hely.
- Legyen rövid, de állandó időtartamú az ima (5-15 perc). Meglátjátok, hogy azok a percek, amelyet imában töltetek, napról napra növekedni fognak, persze, ha kitartóan és hűségesen betartjátok a mindennapos imaidőszakot.
- Biblia, füzet és ceruza. A Biblia segít abban, hogy imátokat Isten írott Szavára alapozzátok. A füzetbe való feljegyzés emlékeztetni fog benneteket, hogy mit is kértetek imáitokban és milyen volt Isten imaválasza.
- Mielőtt imádkoztok, fontos hogy Istent dicsőítsétek.

- Figyeljete Isten Szavára mielőtt kéréssel fordultok hozzá.
- Szervezzétek meg az imakéréseket az imádságban. Kezdjétek a személyes szükségletekkel, majd térjete rá mások kéréseire: családok tagjaira, imatársaitokra, a gyülekezet tagjaira, a misszionáriusokra, a lelki vezetőkre és az egyetemes világ szükségleteire.

Mivel meghallottátok az imádkozást serkentő útmutatót, miért ne alkalmazhatnátok a gyakorlatban? Nem szabad szünetelni az imádsággal. A Biblia is azt üzeni, hogy „szüntelen imádkozzatok” (1Thess 5,18). Lélegezni, enni, inni mindig kell. Az ima segítségével növekedünk és fejlődünk lelkileg. Ha gondatlanok leszünk és elhanyagoljuk az imáéletünket, akkor a körülöttünk élő embertársainkkal is figyelmetlenek és hanyagok leszünk. A lelki előnyeink egyben az életünk előnyei. Ne hanyagoljuk el az imádkozást, mert a mi Urunk sem feledkezik meg rólunk. Bizalommal járuljunk eléje, mégpedig azzal a szabadsággal, amelyet Ő adott nekünk. Ekkor az Ő akarata szerint való emberekké, az Ő szolgálatát végző emberekké válunk.

11. szombat, 2014. június 14.

Hajléktalan, mint én

A második világháború után, mint Európa nagy része, az olaszországi Nápoly is romokban hevert. Majdnem minden utcán árva gyerekek és társadalmi kivetettek csapata ténfergett. „Scugnizzi” vagyis „utcai gazemberek”-nek nevezték őket, mert kéregettek, meg loptak a boltokból és olykor idősebb bűnözőknek is dolgoztak. Durvák, szívósak voltak és lehetetlen volt elképzelni, hogy valaki el tudná érni őket az evangéliummal. A huszonöt éves Mario Borelli ifjú lelkész, nem tágított elképzelésétől, hogy megszelídíti őket. Esténként, egyházi szolgálata után, álruhába öltözött és csatlakozott az „utcai gazemberekhez”. Ő is kéregetett, mégpedig a nápolyi vonatállomáson. A fiatal banditákat elragadtatta a stílusa, amely a humor és a patetikus alázat vegyülete volt. Amikor egy bűnözőcsoport vezetője elkövetelte tőle az összekoldult pénz felét, Mario megverte.

Az állruhába öltözött lelkész, éppúgy, mint az utcagyerekek és a hontalanok, régi újságpapírokon aludt, hideg és dohos pincékben. Idővel, a tűz körül üldögélve, mialatt felmelegítették a kikoldult konzervételeket, beszédbe elegyedett velük, és közelebről is megismerte hontalan társait. Mario felfedezte, hogy mindegyikük – még a legdurvább, legkeményebb legény is – családra, meghittságra és biztonságra vágyik.

Egy téli estén Mario értesítette „társait”, hogy talált egy helyet, ahol meg tudnák húzni magukat. Ez pedig a kis, lebombázott Szent Gennaro templom volt. Lassacskán otthont teremtett és egészséges ételt is biztosított az utcagyerekek számára.

Egy este Mario papruhában jelent meg az árvák csoportja előtt. Így felöltözve nevetést váltott ki a gyerekek körében. Amikor lecsillapodtak, Mario elmagyarázta nekik, hogy ő valóban lelkész. Mivel oly sok időt töltött velük, a csoport tagjai megbíztak benne, és a lelkész felkérésére a gyerekek ottmaradtak a templomépületben. Így alakult meg a Csínytevők Háza, ahol a kitaszított, elhagyatott fiatalok otthonra és reményre letek Mario Borelli lelkész lelki vezetése alatt.

12. szombat 2014. június 21.

A kapcsolat fontossága

Hogy tudjunk szolgálni az embereknek, előbb meg kell ismernünk őket. A jó kapcsolat kialakítása motiválja az embereket, megnyitja a szíveket és egymáshoz közelebb hoz bennünket. Íme, néhány tanács a gyülekezettagok szorosabb kapcsolatának kialakítására:

Légy mindig elérhető és közvetlen. A gyülekezet tagjai a hallban üdvözljék egymást és ez közvetlen módon történjen. Az istentisztelet előtt és után is legyen ajtószolgálat. Nincs szebb érzés, mint amikor valaki kedvesen köszönti az érkezőket és a távozókat. Legyen őszinte mosoly az arcotokon. Nevükön szólítsátok az embereket. Mindig barátságos modort tanúsítsatok. Őszinte érdeklődéssel és megbecsüléssel forduljatok az emberekhez.

Többször előfordul, hogy kellemetlen helyzetbe kerülünk, mert mindenkivel közvetlen kapcsolatot szeretnénk fenntartani és mindenkire elegendő időt szentelni. Mi történik, ha valaki több időt tölt el velünk, mint ahogyan elterveztük? Bizonyára sokszor állunk ilyen vagy hasonló

problémák előtt. Egyrészt szeretnék meghallgatni minden egy embert, de felvetődik a kérdés: A gyülekezetben hol és kinek van rám leginkább szüksége? Sajnos nem tölthetünk mindenkiel annyi időt, amennyit ő szeretne.

Ápoljátok a meghitt kapcsolatot. Nagy és sok erőfeszítésre van szükség, hogy meghitt kapcsolatot fejlesszünk ki. Ellenben más felelősségeink is vannak, amelyekhez ugyancsak szükség van az energiánkra. De amikor erre a célra nagy erőt fektetsz be, te egy olyan hálózatot építesz ki, amely bátorít, megihlet és támaszt nyújt a jó, de a nehéz pillanatokban is. Ezek a fonalak kölcsönösek. Ápold az emberek iránt a pozitív hozzáállást és akkor ők is ugyanúgy fognak cselekedni.

Légy szeretetteljes. Megtörténhet, hogy a gyülekezet tagjai közül nem fog mindenki szeretni, de keresztényi kötelességed, hogy te mindenkit egyaránt elfogadj. Jézus a következőket mondta: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeresétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok” (János 13,34-35). Léteznek olyan hívők, akik kimondottan csúnya módon szólnak egyes hittestvéreikről és prédikátorukról. Olyanok is vannak, akik azt állítják, hogy lelkipásztoruk nem viszonyul kedvesesen irántuk. Ezt nem lehet eltitkolni. Hazudhatsz másoknak és önmagadnak is, hogy igenis szeretsz minden embert. Viszont előbb vagy utóbb, mindenre fény derül. A szavak nagyon fontosak. De csak akkor van értékük, ha megfelelő cselekedetek is követik azokat.

Légy tisztelettudó. A tiszteletet ki kell érdemelni. Ez a tulajdonság nem ékesíthet senkit sem a neve vagy a titulusa meg a pozíciója alapján. A tiszteletre annak van joga, aki rászolgál. Van, aki úgy érdemelte ki, hogy szerette az embereket és szolgált nekik. Az emberek szívesen követik az ilyen szeretetteljes és segítőkész vezetőket. Nagy baj, amikor a szolgálatunkból hiányzik az emberek iránti szeretet és tisztelet. A gyülekezet tagjai elnézik a kisebb hibákat, ha érzik, hogy vezetőjük szereti őket. Vagy fordítva: a kis hibákat is eltűlozzák, ha nem érzékelik a szeretetet és a megbecsülést. Nem számít, milyen hibákat fedeztek fel nálad, mindaddig, amíg észre nem veszik, hogy nem szereted őket.

Sajnos a mai ember kultúrájában a kritizálás gonosz és csúnya lelkülete uralkodik. Ugyanez a lelkület a gyülekezetbe is beszivároghat. Ezt nem szabad megengednünk. Jegyezzétek meg: a szeretet erejéről ismernek fel bennünket és tudják meg, hogy hívő keresztények vagyunk.

Barátot szerezni és megtartani

Mindenkinek szüksége van a barátkozásra, méghozzá okkal. A barátok megszépítik életünket és elűzik a magányosság érzetét. Segítségükkel a stressztől is megóvhatjuk magunkat, így egészségünk is javulhat. A jó barát segítségével könnyebben vészeli át életünkben a nehéz és kellemetlen pillanatokot. Az igaz barát nagy támaszunk lehet, és nagy hatással lehet ránk.

Mindannyian igényeljük a családjunk és a barátaink szeretetét. Az utóbbi időben sajnos, sok hívő és családja, nehezen kötnek meghitt barátságot. A barátság ápolásához idő kell, és nekünk ebben a rohanó világban nem jut időnk.

A keresztények, különösen azok, akik magasabb beosztásban végzik a szolgálatot, sokszor nagyon magányosak. Nehéz helyzetbe kerülhetnek, ha barátok nélkül élnek. Nehéz helyzetbe jutnak, ha csak a házastársuk lesz az egyetlen barátjuk és tanácsadójuk. A házastárs a legjobb barát, de nem lehet az egyetlen. A Példabeszéd 27,6-ban a következőket olvashatjuk: „Jó szándékból valók a barátságos embertől vett sebek, és temérdek a gyűlölőnek csókja”. Léteznek jó barátok, de felületes barátságok is. Összességében azonban mindezek igen hasznosak lehetnek a számunkra. Ha netán igaz barátok nélkül lennél, igyekezzél minél előbb meglelni őket. Ők azok, akik támogathatnak a keresztényi utadon. Házastársad pedig hálás lesz, ha látja, hogy igaz barátokkal vagy körülvéve.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Missziós Osztálya
Felelős: Gallusz László
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2014
Istentiszteleti használatra